

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 10. februar 2026

Sag 96/2025

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat André Rouvillain, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Københavns Byret den 15. juli 2025 (SS 93-20188/2024, SS 93-12082/2024 og SS 93-21839/2024) og af Østre Landsrets 5. afdeling den 9. september 2025 (S-1900-25).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Michael Reklings, Oliver Talevski, Kristian Korfits Nielsen og Julie Arnth Jørgensen.

Påstande

T har påstået løsladelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

T blev den 19. juli 2024 anholdt og den 20. juli 2024 fremstillet i grundlovsforhør i Københavns Byret. Efter grundlovsforhøret blev han i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 765, varetægtsfængslet indtil den 14. august 2024 i surrogat på en lukket institution for unge som sigtet for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, ved at have været i besiddelse af ca. 100 gram kokain med henblik på videreoverdragelse.

Varetægtsfængslingen i surrogat blev efterfølgende forlænget.

Den 10. september 2024 blev fængslingsgrundlaget udvidet til at omfatte sigtelse for indbrudstyveri efter straffelovens § 276 a og overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3 og stk. 4, idet han skulle have stjålet, transporteret og været i besiddelse af otte

skydevåben med tilhørende ammunition. Af byrettens kendelse om fortsat varetægtsfængsling i surrogat i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 765, indtil den 2. oktober 2024, fremgår bl.a.:

”Der er fortsat begrundet mistanke om, at T har gjort sig skyldig i den sigtelse om besiddelse af kokain med henblik på videreoverdragelse, der blev ved rejst ved grundlovsforhøret den 20. juli 2024.

Det fremgår af masteoplysningerne fra den 13. juli 2024 omkring gerningstidspunktet i forhold 1, at begge de mobiltelefoner, som T og A var i besiddelse af ved anholdelsen, er gået på master tæt på gerningsstedet.

T var ved anholdelsen den 19. juli 2024 i besiddelse af en bilnøgle til en brugsstjålet Volvo påsat stjalne tyske nummerplader, og Volvoen er ifølge ANPG-oplysningerne kørt over Storebæltsbroen mod Sjælland den 14. juli kl. 03.32. Af video fra betalingsanlægget fra den 15. juli 2024 kl. 16.29 ses A som fører af bilen og T som passager i bilen.

På baggrund af det ovenfor anførte sammenholdt med Bs spontane udtalelser ved anholdelsen, hvor han var i besiddelse af en riffel fra indbrudstyveriet i x-by, og at As DNA blev fundet på den riffel, som B var i besiddelse af ved sin anholdelse, er der begrundet mistanke om, at T har gjort sig skyldig i de rejste sigtelser.

Efter anklagemyndighedens oplysninger er de væsentligste efterforskningsskridt mv., som forventes foretaget inden for den begærede frist, at der skal gennemgås videoovervågning og andre koster og udlæses mobiltelefoner, ligesom der skal udfindes medgerningsmænd/resterende våben fra indbrudstyveriet.

Under hensyn hertil og til sagens karakter samt at sigtede ikke har udtalt sig, findes der bestemte grunde til at antage, at T på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen, navnlig ved at fjerne spor, advare eller påvirke andre.”

Varetægtsfængslingen i surrogat blev efterfølgende forlænget.

Den 12. november 2024 blev fængslingsgrundlaget yderligere udvidet til også at omfatte sigtelse for to tilfælde af forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 b, samt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 81 b, i forbindelse hermed. Af byrettens kendelse om fortsat varetægtsfængsling i surrogat i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 765, indtil den 27. november 2024, fremgår bl.a.:

”Efter de foreliggende oplysninger, herunder den dokumenterede korrespondance fra Signal og Google søgehistorik sammenholdt med mastesug, oplysninger om de involverede telefoners tilhørsforhold og placering, oplysninger om taxiture, gps-lokationer og ANPG for taxierne, afhøringsrapporterne fra taxichaufførerne samt DNA-erklæringer er der begrundet mistanke om, at de sigtede har gjort sig skyldige i de rejste sigtelser. For

A og T har retten endvidere lagt vægt på de foreliggende oplysninger om den anvendte modus i forhold 1 og 2 sammenholdt med forhold 3 og 4.

Efter anklagemyndighedens oplysninger er de væsentligste efterforskningsskridt mv., som forventes foretaget inden for den begærede frist, at der skal ske udfindelse af medgerningsmænd.

Under hensyn til sagens alvorlige karakter, til at der er medgerningsmænd på fri fod, og på de sigtedes stillingtagen til sagen, findes der bestemte grunde til at antage, at de sigtede på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen, navnlig ved at fjerne spor, advare eller påvirke andre.”

Varetægtsfængslingen i surrogat blev efterfølgende forlænget.

Anklagemyndigheden anmodede den 10. februar 2025 Københavns Byret om, at straffesagen mod T og 12 medsigtede blev forhåndsberammet som en nævningsesag med en varighed på 23 retsdage.

Den 12. februar 2025 afsagde Københavns Byret kendelse om fortsat varetægtsfængsling i surrogat i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 765, jf. § 768 a, stk. 2, nr. 2, indtil den 12. marts 2025. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Under hensyn til sagens karakter og til at der er medgerningsmænd på fri fod er der bestemte grunde til at antage, at arrestanten på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre.

Retten finder endvidere efter sagens karakter, herunder navnlig på baggrund af de to sigtelser for medvirken til forsøg på manddrab omfattet af straffelovens § 81 b. Varetægtsfængslingen kan derfor uanset arrestantens alder udstrækkes ud over 8 måneder, jf. retsplejelovens § 768 a, stk. 2, nr. 2.”

Varetægtsfængslingen i surrogat blev efterfølgende forlænget.

Den 13. februar 2025 afsagde Københavns Byret dom i sagen mod C og B, som bl.a. angik en del af samme sagskompleks.

Den 31. marts 2025 forhåndsberammede Københavns Byret straffesagen mod T og ni medtiltalte til at begynde den 20. januar 2026 og slutte den 22. maj 2026.

Ved anklageskrift af 30. juni 2025 er T og ni medtiltalte tiltalt i en række forhold. T er bl.a. tiltalt for medvirken til to forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 a,

subsidiært § 81 b, jf. § 21 og § 23 (forhold 5 og 8), og overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 81 a, stk. 1, subsidiært § 81 b, jf. § 23 (forhold 6 og 9). T er desuden tiltalt for indbrudstyveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 276 a, jf. § 286, stk. 1 (forhold 10), overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3 og stk. 4 (forhold 14), samt overtrædelse af bl.a. straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. (forhold 15), samt tre øvrige forhold (forhold 11, 13 og 16).

Københavns Byret afsagde den 15. juli 2025 kendelse om varetægtsfængsling i surrogat af T indtil dom, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 765, jf. § 768 a, stk. 2, nr. 2. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Alle arrestanterne er fængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Retten lægger til grund, at der er indleveret anklageskrift, og at der ikke foretages aktiv søgning efter yderligere uidentificerede medgerningsmænd.

Retten lægger ligeledes til grund, at politiet på grund af sagens alvorlige karakter ikke har opgivet at fremfinde yderligere medgerningsmænd, idet disse vil blive søgt retsforfulgt, såfremt der fremkommer nye oplysningerne, der kan identificere disse.

Retten lægger videre til grund, at C og Bs sager blev udskilt til særskilt forhandling, og at der i et åbent retsmøde blev foretaget dokumentation af nogle af de oplysninger, der indgår i denne sag, og at der foreligger en endelig dom af 13. februar 2025, samt at C blev løsladt med henblik på senere afsoning, mens B blev fængslet efter dom og nu afsoner uden besøgskontrol. Retten lægger til grund, at C vil blive indkaldt som vidne under sagen.

Retten lægger videre vægt på, at D muligt har været på fri fod i en periode fra indbruddet i forhold 10, blev begået den 13. juli 2024, og til han i forbindelse med eftersøgningen af A, der var flygtet fra [sikret institution], blev anholdt den 2. december 2024.

Retten lægger yderligere vægt på, at der navnlig i forhold 25 er en række personer, som har været anholdt og varetægtsfængslet, som nu er løsladt og påtaleopgivet.

Endelig lægger retten vægt på, at E har afgivet forklaring til politiet, og at han har ladet sig frivilligt fængsle til dom, og at A i retsmøde af 12. november 2024 udtalte sig om en telefon, samt at F har udtalt sig til politiet. De øvrige arrestanter har ikke udtalt sig.

Retten finder, at ovennævnte forhold må tillægges ikke uvæsentlig betydning ved vurderingen af, om der fortsat er en sådan kollisionsrisiko, at arrestanterne skal være fortsat fængslet, og navnlig om de skal være fængslet ud over de frister, der fremgår af retsplejelovens § 768 a, stk. 1 og stk. 2.

Der er enighed om, at arrestanterne er omfattet af § 768 a, stk. 1, nr. 2 og § 768 a, stk. 2, nr. 2, idet sagen angår lovovertrædelser, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover.

I rettens vurderingen af, hvorvidt der foreligger særlige omstændigheder og helt særlige omstændigheder indgår imidlertid med betydelig vægt, at der er begrundet mistanke om, at to personer fra Sverige og en person fra Tyskland blev bestilt til at begå drab i Danmark. Sagen angår endvidere besiddelse af skydevåben. Det fremgår af anklageskriftet, at der principalt rejses tiltale med henvisning til straffelovens § 81 a, bl.a. fordi målet var bandegrupperingen Loyal To Familia (LTF). Der er således tale om særdeles alvorlig personfarlig kriminalitet af særlig samfundsmæssig betydning. Videre indgår det i vurderingen, at der er mange gerningsmænd involveret i de forskellige alvorlige forhold, og at der er tale om internationalt grænseoverskridende kriminalitet, som fremstår organiseret mellem mange personer efter planlægning og koordinering.

Såfremt arrestanterne findes skyldige, vil de blive idømt straffe af mange års fængsel.

Herefter og henset til, at sagen efter det oplyste må anses for fremmet med tilstrækkelig hurtighed, finder retten efter en samlet vurdering, at der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, at arrestanterne A og T skal forblive varetægtsfængslet indtil der er afsagt dom i sagen, og at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at arrestanterne G, H, I og F skal forblive varetægtsfængslet indtil der er afsagt dom i sagen, som anført nedenfor.”

Den 10. september 2025 stadfæstede Østre Landsret byrettens kendelse. Af landsrettens kendelse fremgår bl.a.:

”Anklageskriftet omfatter i alt ti tiltalte, hvoraf seks er kærende i denne sag. Ifølge tiltalen har de tiltalte som led i en konflikt mellem bandegrupperingen Loyal to Familie (LTF) og en unavngiven gruppering forsøgt at dræbe én eller flere personer. Der er tale om tre drabsforsøg; ét i perioden fra den 7. juli 2024 til den 10. juli 2024 (H, I, J, T og K), ét i perioden fra den 10. juli 2024 til den 13. juli 2024 (T) og ét i perioden fra den 7. august 2024 til den 6. december 2024 (F). Drabsforsøgene er ifølge tiltalen begået i forening, efter forudgående aftale eller fælles forståelse mellem de tiltalte i sagen samt en eller flere identificerede og uidentificerede medgerningsmænd. Tiltalte T er endvidere tiltalt for ved et indbrud af særlig grov beskaffenhed at have stjålet og efterfølgende besiddet bl.a. 8 skydevåben og ammunition.

Sagen er berammet til hovedforhandling i byretten fra den 20. januar 2026 til den 22. maj 2026. Ved hovedforhandlingens forventede begyndelse i byretten den 20. januar 2026 vil de tiltalte H, I og T have været varetægtsfængslet i ca. 1 år og 6 måneder, tiltalte J og K i lidt over 1 år og F i ca. 1 år og 1 måned.

Kæresagen angår, om betingelserne for varetægtsfængsling af de tiltalte H, I og F frem til byrettens dom i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, jf. § 767, stk. 2, og af J, T og K frem til byrettens dom i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 767, stk. 2, er opfyldt og herunder om der for så vidt angår J, K, H, I og F foreligger ”særlige omstændigheder”, som anført i retsplejelovens § 768 a, stk. 1, nr. 2, og om der for så vidt angår T foreligger ”helt særlige omstændigheder”, som anført i retsplejelovens § 768 a, stk. 2, nr. 2.

Landsretten finder ligesom byretten, at der er begrundet mistanke om, at de tiltalte er skyldige i drabsforsøg begået med skydevåben. Landsretten har herved navnlig lagt vægt på lokaliseringsdata udlæst fra de tiltaltes telefoner, masteoplysninger om lokatio-

nerne af de tiltaltes telefoner, fundet af en pistol den 10. juli 2024 på et hotelværelse, som er tilknyttet de tiltalte H og I, DNA fund på pistolen og genstande fundet på hotelværelset, oplysninger om automatisk nummerpladenkendelse for de to biler, som gerningsmændene benyttede til transport og den brugsstjålne bil anvendt ved indbruddet, lokaliseringsdata om de anvendte taxaer, udlæsning af de tiltaltes telefoner, herunder chatkorrespondancen på den krypterede beskedtjeneste Signal, søgninger og optagne videoer og billeder samt forholdene omkring fundet af de ved indbruddet stjålne våben. Landsretten har også lagt vægt på video fra området omkring det formodede gerningssted, "[butik]", og oplysningerne om, at bandegrupperingen Loyal to Familie (LTF) holder til her.

Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde i kendelsen af 15. juli 2025, at fængslingsgrundlaget efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, for de tiltalte H, I og F fortsat er opfyldt.

For så vidt angår risikoen for kollusion har landsretten ligesom byretten lagt vægt på, at de tiltalte på fri fod vil have såvel lejlighed som anledning til på afgørende vis at vanskeliggøre forfølgningen i sagen. Landsretten har herved ligesom byretten lagt vægt på navnlig risikoen for, at de tiltalte påvirker vidner og andre medgerningsmænd, herunder at de afstemmer forklaringer om bl.a. deres færden på gerningstidspunkterne. Tiltalte F har afgivet forklaring, mens de øvrige tiltalte ikke eller kun i meget begrænset omfang har afgivet forklaring til politiet og under retsmøder. Landsretten har også ligesom byretten lagt vægt på, at der er risiko for, at de tiltalte vil advare eller påvirke uidentificerede medgerningsmænd. Landsretten har yderligere lagt vægt på, at drabsforsøgene ifølge den rejste tiltale skulle være sket som led i en konflikt mellem bandegrupperingen Loyal To Familia (LTF) og en unavngiven gruppering, og at der ved organiseret kriminalitet normalt er en betydelig risiko for vanskeliggørelse af forfølgningen f.eks. ved afstemning af forklaringer og påvirkning af vidner.

På baggrund af ovenstående om styrken af mistanke og risikoen for unddragelse og kollusion samt på baggrund af det af byretten anførte om karakteren og grovheden af kriminaliteten, og at sagen er fremmet med tilstrækkelig hurtighed, tiltræder landsretten, at der foreligger "særlige omstændigheder", som anført i retsplejelovens § 768 a, stk. 1. Landsretten tiltræder også, at der for så vidt angår tiltalte T foreligger "helt særlige omstændigheder", som anført i retsplejelovens § 768 a, stk. 2. Landsretten har herved lagt vægt på styrken af mistanke mod tiltalte T, risikoen for kollusion, karakteren og grovheden af kriminaliteten, hvor han er tiltalt for to drabsforsøg og indbrudstyveri af særlig grov beskaffenhed ved at have stjålet og efterfølgende besiddet bl.a. 8 skydevåben og ammunition, og at sagen er fremmet med tilstrækkelig hurtighed.

På den anførte baggrund tiltræder landsretten, at betingelserne for varetægtsfængsling i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, er opfyldt for de tiltalte H, I og F, at betingelserne for varetægtsfængsling i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, er opfyldt for alle de tiltalte, og at der efter en helhedsvurdering foreligger sådanne særlige og helt særlige omstændigheder, som nævnt i retsplejelovens § 768 a, stk. 1 og 2, der kan begrunde, at varetægtsfængslingen af de tiltalte på det tidspunkt, hvor hovedforhandlingen forventes at begynde i byretten, vil have varet mellem lidt over 1 år og 1 år og 6 måneder.

Landsretten finder endvidere, at fortsat varetægtsfængsling ikke står i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af de tiltaltes forhold i betragtning af sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis de findes skyldige, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3."

Anbringender

T har anført, at der ikke foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, jf. retsplejelovens § 768 a, stk. 2, nr. 2, at der er grundlag for at udstrække varetægtsfængslingen ud over lovens grænse på 8 måneder. Varetægtsfængslingen indtil dom er desuden i strid med retsplejelovens § 762, stk. 3, da den vil stå i misforhold til den forvoldte forstyrrelse af hans forhold.

Der foreligger ikke det fornødne mistankegrundlag i relation til de to drabsforsøg (forhold 5 og 8). Han har ikke været en del af nogen korrespondance om drabsforsøgene mellem de medtaltte, og det er ikke påvist, at han har nogen viden eller formodning om det drabsforsæt, der efter politiets og anklagemyndighedens opfattelse skulle foreligge hos andre personer. Det er derfor ikke sandsynliggjort, at han har haft forsæt til drab.

For så vidt angår fængslingsgrundlaget, er efterforskningen afsluttet og anklageskriftet indgivet til retten. De beviser, der ønskes påberåbt under hovedforhandlingen, må derfor antages at være indhentet og sikret til sagen og kan ikke påvirkes.

Det konkrete og reelle mistankegrundlag mod ham er dokumenteret i åbne retsmøder den 7. og 13. februar 2025. Offentligheden er således gjort bekendt med de beviser, der i hovedtræk vil udgøre grundlaget for sagen mod ham. C og B har desuden haft adgang til sagens akter, og de er efterfølgende blevet henholdsvis løsladt og overført til afsoning.

Herudover er vidnerne i henhold til bevisfortegnelsen af 31. oktober 2025 enten politividner eller uden relevans for hans sag. Der er ikke peget på nogen konkret og mulig påvirkningsrisiko i relation til de pågældende vidner. Der er heller ikke taget initiativ til nogen former for anteciperet bevisførelse med henblik på at sikre bevis og undgå den meget lange varetægtsfængsling.

Da han i en kortere periode i december 2024 var i besiddelse af en mobiltelefon på sit værelse på [sikret institution], var der kontakt mellem ham og medtaltte A. Her havde de mulighed for at samstemme forklaringer, men de drøftede ikke sagen og påvirkede ikke hinanden eller sagens beviser.

Han blev varetægtsfængslet kort tid efter, at han fyldte 16 år, og på tidspunktet for den forventede domsafsigelse vil han være 17 år og 10 måneder. Varetægtsfængsling indtil dom indebærer en frihedsberøvelse i 1 år og 10 måneder, hvilket er uproportionalt. Endvidere inde-

bærer opretholdelse af varetægtsfængslingen en overskridelse af tidsfristen på 8 måneder i § 768 a, stk. 2, nr. 2, med mere end det dobbelte. Der foreligger ikke de nødvendige helt særlige omstændigheder, der kan begrunde dette.

Anklagemyndigheden har anført, at betingelserne for fortsat varetægtsfængsling indtil dom, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 767 og § 768 a, stk. 2, nr. 2, er opfyldt.

Der er objektive beviser i sagen, herunder bl.a. en DNA-erklæring om, at T med den højeste grad af sandsynlighed har afsat DNA på den plasticpose, hvori pistolen, der efter anklagemyndighedens opfattelse skulle bruges til det ene drab (forhold 5), blev fundet.

Masteoplysninger om placeringen af hans telefoner i relation til begge drabsforsøg (forhold 5 og 8) sammenholdt med de øvrige gerningsmænds telefoner samt de tekniske oplysninger om taxiturene, herunder GPS-lokationer og ANPG, samt modus operandi i begge forhold underbygger endvidere, at der er en i hvert fald begrundet mistanke om, at han har gjort sig skyldig i medvirken til drabsforsøg.

For så vidt angår fængslingsgrundlaget (kollusionsrisiko), angår sagen særdeles alvorlig kriminalitet af samfundsmæssig betydning i form af bl.a. to drabsforsøg i bandemiljøet. Der er tale om "crime as a service", hvor udenlandske statsborgere bliver hyret til at begå drab i bandemiljøet i Danmark, hvilket er egnet til intensivere konflikt i bandemiljøet, der kan afføde mere personfarlig kriminalitet i samfundet.

Ved en løsladelse vil der være mulighed for at samstemme forklaringer med identificerede og uidentificerede medgerningsmænd. Sagen udspringer desuden af det organiserede bandemiljø, hvor der erfaringsmæssigt er en betydelig risiko for kollusion.

Dette ændres ikke ved, at der har været afholdt åbne retsmøder den 7. og 13. februar 2025 i sagen mod C og B, hvor der er blevet fremlagt nogle, men ikke alle, af sagens beviser mod T. Den sag vedrørte ikke selve drabsforsøgene, men i det væsentlige transport og opbevaring af de våben, som efter anklagemyndighedens opfattelse skulle bruges til drabene.

T har udvist vilje til at vanskeliggøre forfølgningen i sagen ved som arrestant for bl.a. drabsforsøg at have været i kontakt med medtiltalte A. Det fremgår således af snapchatkorrespon-

dance, at brugeren "[...]", som efter politiets opfattelse er T, skrev til medtiltalte: "Hvad tænker du vi gør med mig bruu" og "Har du snakke med folk".

Sagen blev forhåndsberammet i marts 2025 og er i øvrigt fremmet med tilstrækkelig hurtighed. Sagen udspringer af en særdeles kompleks og omfattende efterforskning med grænseoverskridende kriminalitet med ti tiltalte og flere identificerede og uidentificerede medgerningsmænd.

Han må forventes at blive idømt en længerevarende frihedsstraf, formentlig i størrelsesordenen 10-12 år. Der er således ikke proportionalitetshensyn, som taler imod en samlet varetægtsfængsling på ca. 1 år og 6 måneder til hovedforhandlingens begyndelse. Forfølgning i sagen, der er af særdeles alvorlig karakter, vejer tungere end hensynet til Ts unge alder. Der foreligger således sådanne helt særlige omstændigheder, som er påkrævet efter retsplejelovens § 768 a, stk. 2, nr. 2.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

T, der er 17 år, har været frihedsberøvet på en lukket institution for unge siden den 19. juli 2024. Han blev varetægtsfængslet som sigtet for at have været i besiddelse af ca. 100 gram kokain med henblik på videreoverdragelse. I september 2024 blev fængslingsgrundlaget udvidet til at omfatte indbrudstyveri samt besiddelse og transport af otte skydevåben med tilhørende ammunition. I november 2024 blev fængslingsgrundlaget yderligere udvidet til at omfatte to drabsforsøg.

T er ved anklageskrift af 30. juni 2025 tiltalt i ti forhold. Der er ni medtiltalte i sagskomplekset. Han er bl.a. tiltalt for medvirken til to drabsforsøg i juli 2024 (forhold 5 og 8). Ifølge tiltalen skulle han i forening med flere have overdraget skydevåben med tilhørende skarp ammunition til flere svenske statsborgere, som var kommet til København for at dræbe en eller flere personer med relation til bandegrupperingen "Loyal to Familia". Han er endvidere tiltalt for indbrudstyveri i juli 2024 af otte skydevåben med tilhørende ammunition samt besiddelse og transport af våbnene fra x-by til København (forhold 10 og 14).

Hovedforhandlingen i byretten blev indledt den 20. januar 2026. Ved byrettens forventede domsafsigelse den 22. maj 2026 vil T have været varetægtsfængslet i surrogat på en lukket institution for unge i ca. 1 år og 10 måneder.

Spørgsmålet for Højesteret er, om betingelserne for varetægtsfængsling af T frem til byrettens dom i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 767, stk. 2, jf. § 765, er opfyldt, herunder navnlig om der foreligger ”helt særlige omstændigheder” som anført i retsplejelovens § 768 a, stk. 2, nr. 2.

Varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, og § 768 a, stk. 2, nr. 2

Efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, kan en sigtet varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at han har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, såfremt lovovertrædelsen efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og der efter sagens omstændigheder er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre (kollusion). Efter stk. 3 kan varetægtsfængsling ikke anvendes, hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis sigtede findes skyldig.

Det følger af retsplejelovens § 768 a, stk. 2, nr. 2, at når arrestanten er under 18 år, og sigtelisen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, må varetægtsfængsling ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum, der overstiger 8 måneder, medmindre retten finder, at der foreligger helt særlige omstændigheder. Efter stk. 3 omfatter fristen tidsrummet frem til hovedforhandlingens begyndelse i første instans.

Det fremgår bl.a. af forarbejderne til retsplejelovens § 768 a, at formålet er at opnå en begrænsning i den tidsmæssige udstrækning af varetægtsfængslinger ved at fastsætte tidsgrænser for, hvor længe en varetægtsfængsling kan opretholdes. Bestemmelsen markerer et tidspunkt, hvor varetægtsfængsling enten bør være ophørt eller må kræve en særlig begrundelse. Der er derimod ikke tale om en absolut grænse for, hvor længe en varetægtsfængsling kan opretholdes. Varetægtsfængsling antages at udgøre en særlig belastning, når der er tale om unge under 18 år, og der er derfor fastsat kortere frister for varetægtsfængsling af denne gruppe samt skærpede betingelser for fravigelse af disse frister (”helt særlige omstændigheder”).

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at vurderingen af, om der foreligger helt særlige omstændigheder, beror på en konkret helhedsvurdering af sagens omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. Bestemmelsen indebærer, at kravene for anvendelsen af den enkelte fængslingsgrund skærpes ved længerevarende varetægtsfængslinger med henblik på en mere nuanceret vurdering. Ved fængsling efter § 762, stk. 1, nr. 3, efter afslutning af efterforskningen skal der foreligge en betydelig risiko for kollusion af afgørende betydning for forfølgningen eller væsentlige hensyn til beskyttelse af vidner eller andre.

Det fremgår herudover, at den påsigtede kriminalitet spiller en betydelig rolle, således at fortsat fængsling efter fristerne i retsplejelovens § 768 a især kan komme på tale i alvorlige straffesager, dvs. i sager om alvorlig, personfarlig kriminalitet og andre sager af særlig samfundsmæssig betydning, hvor den forventede straf vil være på flere års fængsel. Ved den mest alvorlige kriminalitet – f.eks. i drabssager, de alvorligste narkotikasager mv. – vil selve den grove kriminalitets karakter indgå i skønnet over, om varetægtsfængslingen kan fortsættes ud over de angivne frister. Navnlig i tilfælde, hvor tiltale er rejst, og hvor der foreligger en mistanke af en betydelig styrke, vil kriminalitetens karakter af en meget alvorlig forbrydelse – ved siden af den konkrete fængslingsgrund – kunne indgå som et væsentligt hensyn, der kan bevirke, at der foreligger særlige omstændigheder (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 78, s. 2952 f.).

Den konkrete sag

Højesteret finder, at der bl.a. er begrundet mistanke om, at T har overtrådt straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 23, jf. § 81 a. Højesteret har herved lagt vægt på de grunde, som landsretten har anført.

Højesteret tiltræder, at der er betydelig risiko for, at T på fri fod vil have lejlighed og anledning til på afgørende vis at vanskeliggøre forfølgningen i sagen. Højesteret har ud over det, som landsretten har anført om kollusionsrisikoen, også lagt vægt på, at T i december 2024 via Snapchat var i kontakt med medtiltalte A.

I betragtning af den retsfølge, som kan ventes, hvis T findes skyldig, tiltræder Højesteret, at varetægtsfængslingen i surrogat på en lukket institution for unge i ca. 1 år og 10 måneder ikke vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af hans forhold, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Efterforskningen er fremmet med den fornødne hurtighed, jf. retsplejelovens § 768, og sagen blev i marts 2025 forhåndsberammet til hovedforhandling, der er begyndt den 20. januar 2026.

T er tiltalt for særdeles alvorlig kriminalitet i form af bl.a. medvirken til to drabsforsøg i bandemiljøet. Efter tiltalen skulle drabene være blevet begået på offentligt tilgængeligt sted og ved brug af skydevåben. Ifølge anklagemyndigheden er de begået under anvendelse af såkaldt ”crime as a service”, hvor udenlandske statsborgere bliver hyret til at begå drab i bandemiljøet i Danmark. T er endvidere tiltalt for meget alvorlig kriminalitet i form af indbrudstyveri af otte skydevåben med tilhørende ammunition, som han transporterede fra x-by til København.

Højesteret finder, at der navnlig henset til den særdeles grove kriminalitet og varigheden af en fængselsstraf herfor foreligger sådanne ”helt særlige omstændigheder”, at varetægtsfængsling af T kan finde sted i et tidsrum, der er væsentlig længere end fristen efter retsplejelovens § 768 a, stk. 2, nr. 2.

På den anførte baggrund tiltræder Højesteret, at betingelserne for varetægtsfængsling af T i surrogat på en lukket institution for unge frem til dom er opfyldt, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, jf. § 767, stk. 2, jf. § 765, jf. § 768 a, stk. 2, nr. 2.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale kæresagens omkostninger for Højesteret.